

megtárgyalására is, melyek egy egyetemi órán talán soha sem kerülnének terítékre – mondja Szlávicz Eszter, a szegedi orvoskar másodéves doktoranduszhallgatója.

Éppen ezért 2008 nyarán kilencen a szegedi Eötvös Loránd Kollégium tagjai közül megalapították az Eötvös Biológia Műhelyt. Ennek a csapatnak Eszter még nem volt tagja, jelenleg azonban ő a műhelytitkár.

– Az alapítóknak hármas célja volt: a családias hangulatú beszélgetések megteremtése, az egyetemi oktatásban nem elérhető anyagrészek megvitatása, valamint a nem szegedi kutatók meghívása és az ő témáik megismerése. A műhely egyik alappillére a lehető legdemokratikusabb működést választották, ezért a szabályzatot is együtt alkották meg. Az egyik legfontosabb pont, hogy az önképzőkör létszámát 13 főben maximalizálták. A műhely vezetésére olyan személyt kértek fel, aki hatékonyan tudja képviselni a csoport érdekeit, a tagok számára témákat tud javasolni, azok oktatóit segít megnyerni számunkra. Akkor Raskó Istvánra, az MTA-SZBK Genetikai Intézetének volt igazgatójára esett a választás. Jelenleg Duda Ernő, az Orvosi Biológiai Intézet professzora a műhelyvezető – mondja Szlávicz Eszter, aki elárulja, egy ilyen foglalkozás kicsit más, mint egy egyetemi óra.

– A műhely formája nem előadás, hanem kerekasztal-beszélgetés, amelynek elején a meghívott kutató röviden felvezeti az adott témát, ezután intenzív eszmecsere kezdődik. A kis csoport előnye, hogy nem kell attól tartani, hogy valaki nem fogja elolvasni a szakirodalmat, és a kérdések feltevéséhez is egyfajta ösztönző erőt jelent. Sok minden felmerül a tananyagon kívül is, szó esett már például a biológus lét árnyoldalairól is. Műhelyünk kiemelt célja, hogy fejlesszük saját vitakészségünket – meséli a műhelytitkár.

– A félév végén mindenkinek írásos beszámolót készít, a műhely órái kurzusként is felvehetők, két kredit jár érte. Orvostanhallgatók, természettudósok, de legfőképp biológusok tagjai a csoportnak – ezt már Draskovits Gábor, az SZBK Biokémiai Intézetének doktorandusza mondja, aki alapítója is a műhelynek. Hozzáteszi, felvételi vizsga is van a félév elején, a műhely az érdeklődő biológus és orvostanhallgatókat sok szeretettel várja. Az év végén pedig egymást értékelik, mindenki összefoglalót készít a szemeszterről.

– Az előadók minden héten cserélődnek, az ország különböző pontjairól jönnek. Magunk keressük fel őket, miután év elején megbeszéljük, hogy mikor milyen területre vagyunk kíváncsiak. Volt már szó a molekuláris biológiáról, különböző orvosi módszerekről, de a kábítószer függőségről is. Nemrég az alvászavarról beszélgettünk Acsády Lászlóval, az MTA tagjával. Meghívtuk még többek között Buzás Editet, Pós Zoltánt, Demetrovics Zsoltot, Dér Andrást is – halljuk Bellák Tamástól, aki szintén a műhely tagja és alapítója. Ő az orvoskaron PHD-hallgató.

Mindhárman egyetértene abban, hogy egy-egy ilyen foglalkozás hasznossága összemérhető a hagyományos egyetemi kurzusokéval.

